

Geven we genoeg ruimte aan de liefde?

Anne-Marie van Keulen is teamleider Welzijn. Het is haar persoonlijke wens om ervoor te zorgen dat de roze liefde bespreekbaar wordt binnen SVRZ. Dat intimiteit en seksualiteit geen vreemde onderwerpen meer zijn en dat bewoners in alle veiligheid en vertrouwen kunnen zeggen waar ze behoefte aan hebben.

“Door meer ruimte te bieden aan de liefde kunnen we nog betere kwaliteit van zorg leveren, daar ben ik van overtuigd. Voor mij is dat welzijn. Als cliënten bij ons komen wonen, worden ze al zo afhankelijk van ons. Ze zijn niet meer in hun eigen omgeving. En in veel gevallen betekent dat, dat ze niet meer samenwonen met de persoon met wie ze hun leven deelden. Het zou toch mooi zijn als die liefde en intimiteit wel voort kan blijven bestaan. Het verlangen naar intimiteit houdt namelijk niet op als mensen hier in het verpleeghuis komen wonen.

Het maakt daarbij voor mij niet uit op wat voor manier de cliënten invulling geven aan de liefde. We moeten openstaan voor diversiteit in de liefde. Jaarlijks hissen we op Coming Out Day de regenboogvlag als steunbetuiging aan alle homoseksuelen, lesbiennes, biseksuelen, transgenders en interseksuelen. Maar wat mij betreft mag die vlag altijd wapperen naast de SVRZ vlag. De regenboogvlag staat voor mij namelijk voor het feit dat we (seksuele) diversiteit omarmen.

Aandacht hebben voor diversiteit zit hem denk ik voor een groot deel in de communicatie. En daarbij zijn het de kleine nuances die het verschil kunnen maken. Stel bijvoorbeeld dat een vrouwelijke cliënt komt voor een intake. We zijn dan vaak geneigd om de cliënt te vragen of ze getrouwd is. We zouden ook kunnen vragen wie er belangrijk is voor haar. Dan plaatsen we de cliënt dus niet meteen in een hokje, maar geven we haar de mogelijkheid om zelf te vertellen. We moeten ons altijd afvragen: geven we wel genoeg ruimte en veiligheid om over de liefde te spreken?

Ik hoop dat we ons meer bewust kunnen worden van de rol die de liefde speelt in het leven van de ouderen. En dat we daarbij geen onderscheid mogen maken omdat iemand bijvoorbeeld homoseksueel is. Pas als we hiervan doordrongen zijn, kunnen we ons gedrag veranderen. Voor de ouderen die nu bij ons wonen, is praten over intimiteit of seks vaak taboe. Maar er komt een generatie ouderen aan die al opener is over seksualiteit. Daar moeten we op voorbereid zijn. Het zou toch te gek zijn als een homoseksuele man weer in de kast moet op het moment dat hij bij ons komt wonen? Laten we gewoon lief zijn voor elkaar.

Ik zie best dat een onderwerp als seksualiteit of homoseksualiteit ingewikkeld is. Voor sommige medewerkers is het lastig om hier openlijk over te spreken. In alles wat je doet neem je toch je eigen cultuur en je eigen normen en waarden mee. En daarom is het zo belangrijk dat we dit samen doen: de zorgmedewerkers, de mensen bij de receptie, in het restaurant, de vrijwilligers... Ruimte maken voor de liefde doen we met z'n allen.”